

عنوان مقاله:

زمین شناسی گردشگری پایدار در ایران: کارکردها، چالشها و راهکارها

محل انتشار:

همایش گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پریسا صفری پور چافی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، گروه جغرافیا، همدان، ایران، دانشجو

عبدالرضا امانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، گروه شهرسازی، همدان، ایران، کارشنا

خلاصه مقاله:

در قرن بیست و یکم، پیشرفت فناوری موجب میشود تا وقت انسان بیش از پیش آزاد گردد و زمان بیشتری را صرف اوقات فراقت خود نماید. در واقع این قرن را باید عصر صنعت گردشگری نام نهاد. رشد فزاینده شهرنشینی و توجه به موضوع فراغت در دهه‌های اخیر سبب شده است که توجه به صنعت گردشگری به عنوان متنوعترین صنعت و ضروریترین هدف مورد توجه بسیاری از کشورها قرار گیرد. بسیاری از کشورها این صنعت پویا را به عنوان منبع اصلی درآمد، ایجاد اشتغال، رشد بخش خصوصی و تبادلات فرهنگی و انسانی و توسعه ساختار زیربنایی میدانند. زمینشناسی گردشگری (ژئوتوریسم) نیز یکی از بخشهای صنعت گردشگری میباشد، و از عرصه‌های نو و زمینه‌های جدید پیشرفت امروزی است. زمین شناسی گردشگری راهکاری نوین برای شناخت علوم زمین هر منطقه است که علاوه بر نقش آموزشی - علمی سبب توسعه توریسم منطقه و ارائه متدولوژی برای توسعه پایدار در مناطق ژئوتوریستی میشود. از سویی توسعه پایدار در محیطهای زمین شناسی را میتوان به توسعه‌های مبتنی بر محیط بدون تخریب جلوه‌های طبیعی یا دستکاری زاید اطلاق کرد که بتوان بیشترین انطباق را با شرایط طبیعی زمین داشته باشد، این مقاله، بر توسعه ژئوتوریسم پایدار در ایران تاکید دارد. در این دیدگاه توسعه گردشگری با استفاده از منابع موجود به گونهای است که ضمن پاسخ دادن به نیازهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ضوابط قانونی جامعه و انتظارات گردشگران بتوان وحدت و یکپارچگی، هویت فرهنگی، سلامت محیط زیست، رفاه مردم محلی را تامین کرد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، زمین شناسی گردشگری، ژئوتوریسم، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/127032>

